

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecătorul: Gh. Mîțu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Vascan, D. Manole, E. Fistican

Î N C H E I E R E

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Nicolae Craiu, Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ha Victor, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ha Cristina împotriva lui Ha Victor, cu privire la partajarea bunurilor dobândite în timpul căsătoriei, și cererea reconvențională înaintată de către Ha Victor împotriva Cristinei Ha, intervenienți accesorii BC „Moldova Agroindbank” SA, BC „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” SA și Cistruga Vitalie, cu privire la obligarea achitării datoriilor comune,

C O N S T A T Ă :

La 17 ianuarie 2017 Ha Cristina a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ha Victor, cu privire la desfacerea căsătoriei, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și partajarea bunurilor dobândite în timpul căsătoriei (f.d. 2-4 Vol. I).

Prin încheierea Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău din 27 noiembrie 2014, pretenția Cristinei Ha cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere s-a separat într-un proces aparte de pretenția cu privire la partajul proprietății comune în devălmășie (f.d. 27, Vol. I).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că după înregistrarea căsătoriei cu pârâtul, din banii câștigați la nuntă, au procurat un automobil, care ulterior l-au vândut, procurând în luna august anul 2012 alt automobil de marca xxxx xxxx xxxx, de culoare albă, anul de producerii 2007, cu număr de înmatriculare xxxx, la un preț de 7500 euro.

Solicită reclamanta, ca automobilul de marca xxxx xxxx, cu numărul de înmatriculare xxxx, să fie lăsat în proprietatea lui Ha Victor, cu încasarea din contul acestuia în beneficiul ei a sumei de 3750 euro, ce constituie 1/2 din prețul autoturismului și a cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei, la 06 aprilie 2016, Ha Victor a înaintat acțiune reconvențională împotriva Cristinei Ha, cu privire la obligarea achitării datoriilor comune.

În motivarea cererii reconvenționale pârâtul-reclamant a indicat că, în perioada căsătoriei dânsul a luat în interesele familiei credite de consum de la BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA și la BC „Moldova Agroindbank” SA, pe care le achita singur, fără ca Ha Cristina să-l ajute la efectuarea achitărilor.

Astfel, conform contractului nr. xxxx din xxxx, privind emiterea și deservirea cardului de credit, dânsul achită BC „Mobiasbanca” SA, unilateral un credit valoarea căruia constituie 50 000 lei.

Conform contractului de credit nr. xxxx din xxxx, a achitat în perioada căsătoriei unilateral acest credit, la care banii la fel au fost folosiți în interesul întregii familii.

Conform certificatului eliberat de către BC „Moldova Agroindbank” SA nr. xxxx, la data de xxxx, creditul în mărime de 19 000 lei a fost achitat integral de către el.

A mai indicat că, la 03 ianuarie 2012, a împrumutat de la Chistruga Vitalie suma de 3000 de euro, care la fel a fost împrumutată în interesul familiei.

Susține că, Ha Cristina nu a participat la achitarea acestor credite, necătfînd la faptul că are aceleași obligații către creditorii menționați.

Solicită, obligarea Cristinei Ha să achite ½ cotă-parte din datoria comună în baza contractului nr. xxxx privind emiterea și deservirea cardului de credit din 15 noiembrie 2012, luat în perioada căsătoriei de la BC „Mobiasbanca - Groupe Societe Generale” SA, care constituie 25 000 lei; încasarea de la Ha Cristina în folosul său a sumei de 9 500 lei, ceea ce constituie ½ din contractul de credit nr. xxxx din xxxx, luat în perioada de căsătorie de la BC „Moldova Agroindbank” SA; obligarea Cristinei Ha să-i achite ½ cotă-parte a datoriei conform recipisei din xxxx, luate în perioada de căsătorie de la Chistruga Vitalie, care constituie 1500 de euro, în valută națională conform cursului oficial al BNM, la data executării hotărârii judecătorești, precum și încasarea din contul Cristinei Ha a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 28 iunie 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de către Ha Cristina și s-au partajat bunurile dobândite în timpul căsătoriei prin atribuirea automobilului de model xxxx xxxx, cu număr de înmatriculare xxxx în proprietatea lui Victor Ha, iar Cristinei Ha a sulteii în mărime de 3 750 euro convertiți în lei moldovenești conform cursului oficial al

BNM la data executării hotărârii. S-a încasat de la Ha Victor în beneficiul Cristinei Ha cheltuielile de judecată în mărime de 2 010 lei. S-a admis cererea reconvențională depusă de către Victor Ha privind obligarea achitării datoriilor comune. S-a încasat de la Ha Cristina în beneficiul lui Ha Victor suma de 25 000 lei, ceea ce constituie $\frac{1}{2}$ cotă - parte a datoriei pe contractul privind emiterea și deservirea cârdului de credit din 15 noiembrie 2012, suma de 9500 lei, ceea ce constituie $\frac{1}{2}$ cotă-parte a datoriei pe contractul de credit din xxxx și 1 500 euro, ceea ce constituie $\frac{1}{2}$ cotă-parte a datoriei în baza recipisei din xxxx, precum și cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 2040 lei, iar în total suma de 36 540 lei și 1 500 euro (f.d. 1-3 Vol II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017 s-a admis apelul declarat de Cristina Ha, s-a casat parțial hotărârea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 28 iunie 2016 în partea ce ține de admiterea acțiunii reconvenționale și în această parte s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea reconvențională înaintată de către Victor Ha. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută (f.d. 39-45 , Vol. II).

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de apel a reținut greșită concluzia primei instanțe referitoare la admiterea acțiunii reconvenționale de încasare a datoriilor comune, dat fiind că, Ha Victor nu a probat că aceste surse financiare au fost folosite în scopul și în interesul familiei, nefiind astfel o datorie comună care poate fi împărțită între soți.

La 07 iulie 2017, Ha Victor a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

În acest sens, recurentul a indicat că cauza a fost examinată de către instanța de apel fără audierea lui Chistruga Vitalie și a reprezentantului BC „Moldova Agroindbank” SA.

La fel, a relatat că instanța de apel nu a reținut corect circumstanțele expuse în cererea reconvențională respingând-o fără o analiză minuțioasă.

Astfel, menționează că la cererea reconvențională au fost anexate probe din care cert rezultă că ambii soți urmează să răspundă pentru datoriile acumulate.

La 22 februarie 2018, Ha Victor prin intermediul avocatului Bucicov Sergiu a depus recurs suplimentar, invocând că instanța a soluționat problema unor persoane care nu au fost implicate în proces, prin faptul că nu a expediat o citație în adresa avocatului, ultimul necunoscând despre ședințele de judecată pentru a putea reprezenta interesele clientului.

La 02 ianuarie 2018, Ha Cristina a depus referință solicitând, respingerea recursului depus de Ha Victor ca neîntemeiat, cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017. (f.d.116-117 vol.II)

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum denotă actele cauzei copia deciziei integrale a instanței de apel din 08 februarie 2017, a fost expediată participanților la proces la 15 mai 2017, sub nr. 8794 (f.d. 46 Vol. II), însă confirmare privind recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul declarat de către Ha Victor la 07 iulie 2017, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Ha Victor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanța judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ha Victor este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegerile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ha Victor ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Ha Victor, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean